

GLASILO

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o., LJUBLJANA

Leto V

Redna izdaja

Št. 11 — november 1979

Izdaja DO Avtotehna n. sol. o. Ljubljana, Titova 36. Ureja uredniški odbor, odgovorni urednik Živan Mirčič in glavni urednik Savo Žigon. Naslov uredništva Titova 36, telefon 317-044, int. 68. Tisk Tiskarna Ljubljana, v nakladi 900 izvodov. Časopis prejemajo člani kolektiva, študenti in upokojenici brezplačno. Časopis izhaja enkrat mesečno. — Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.

avtotehna

NNNP

v naši delovni organizaciji

AKCIJA NA CELOVŠKI 228 JE USPELA

Združena vaja NNNP v naši delovni organizaciji se je pričela ob 7. uri 29. septembra 1979. Začela se je resno in disciplinirano kot povsod ta dan v Sloveniji. Ta zapis o poteku omenjene akcije pri nas ni uradna analiza, temveč nekakšna reportaža o dogajanju, o tem, kako je stvar potekala, kaj je bilo zanimivo, kaj dobro in kaj npr. ni bilo še izpopolnjeno itd. Za izvršitev naloge o poročanju sva bila s strani štaba akcije zadolžena R. Dobrila kot fotoreporter in podpisani kot poročevalci.

Dan: 29. september 1979, ura: 7, kraj: Celovška 228.

Prva ugotovitev: mobiliziranih 67 pripadnikov CZ in NZ (CZ 44 ljudi, NZ 8 ljudi, 9 izvajalcev obrambnega načrta in 6 ljudi ostalih dejavnosti) — vsi prisotni. Drugeče povedano, na mestu so bile enote: PMP, za vzdrževanje reda, zvez in obveščanja, RKB tehnično reševalna, gasilska in vozniki posebnih vozil. Ker je bila akcija povezana s KS, sta bili v pripravljenosti še rezervna ekipa PMP in gasilcev.

Točno ob 7. uri je začel zasedati štab CZ. Izdal je prve naloge, kot npr.: zastraženje objekta z vseh strani, kar je opravila enota NZ. Določil je za deveto uro zbor vseh enot in ponovno razložil potek celotne akcije. Medtem pa je štab sam obdelal ne samo načrt akcije, temveč tudi preveril, kako izvajati obrambni načrt.

Ob 10. uri smo slišali alarm za zračni napad. Vsi akterji so v najkrajšem možnem času odšli v zaklonišče. Čaz zadrževanja v zaklonišču so izkoristili tako, da so izmenjali nekaj informacij in razčistili nejasnosti. Po končanem alar-

mu sta najprej nastopili enoti za vzdrževanje reda in PMP. Prvi so zastražili porušeni del objekta in poiskali ranjence, PMP enota pa je te po nujenju prve pomoči odpremila v zbirni center. Ocenjena na kraju samem: odlično! Dobro so se izkazali tudi gasilci, ki so se v zelo kratkem času pojavili na kraju požara, ki je nepričakovano izbruhnil tako rekoč ob zaključku vaje.

Na kratko torej, akcija je uspela v vseh pogledih, za kar gre zahvala disciplinarnemu pristopu vseh sodelujočih.

Kot poročevalec, in to nepristranski, si domišljam, da na koncu tega kratkega zapisa lahko navedem nekaj vtisov, oziroma ocen, ki naj izvajalcem in organizatorjem koristijo v bodoče ob prilikah organiziranja podobnih akcij:

— Če je objekt zastražen (blokiran), bi bilo v bodoče dobro, če bi vsi, ki sodelujejo v akciji, dobili začasne (provizorične) dovolilnice za

vstop v sektor objekta (akcije), ker sicer naloga člana NZ zvođeni.

— Za vse signale (megafon) med akcijo, sem dobil občutek, da niso identični z zato določenimi pravili (začetek akcije, letalski napad — začetek in konec itd.).

— Pred vsakim začetkom posameznega dela akcije mora v bodoče odpasti vsaka sprotna razlaga, ker morajo biti v vsako podrobnost vpeljni vsi akterji pred začetkom akcije kot celote. Npr.: če je (za vajo seveda) določen letalski napad in kraj, ki je porušen, se tehnična reševalna enota PMP takoj odpravi v akcijo (tudi imitatorji ranjencev morajo v naprej poznati svoje mesto) ne pa, da se šele na kraju samem razpravlja, kaj mora kdo storiti, kaj je potrebno prinesiti itd.

— K navedenim opažanjem naj dodam, da sploh ni sprejemljivo v takih situacijah sprejemati navodila (komande) od kogarkoli, razen od funkcionarjev, določenih po formacijah,

Seja odbora pred akcijo na Titovi 36

— Vaja je pokazala, da mora med letom zadolžena služba skrbeti za sanitetni material, kot na primer: dopolnjevati sanitetne torbice, zamenjevati sanitetni obliž (fleister). Obliži, ki jih je PMP

enota uporabljala, so odpovedali.

Popolno in uradno analizo poteka NNNP vaje pa boste, dragi bralci, lahko prebrali na drugem mestu.

S. Ž.

O AKCIJI EKIP V ZGRADBI TITOVA 36

Sklepni del akcije »Nič nas ne sme presenetiti '79« smo v naši delovni organizaciji v skladu z občinskimi, mestnim in republiškim programom predvideli za 29. september letošnjega leta. Priprave na to pa so potekale že dalj časa tako, da je bila seja političnega aktiva v torek, 25. septembra, dejansko uvod v drugo stopnjo pripravljenosti v zvezi z akcijo. Na njej smo sprejeli sklep o izvedbi preverjanja obrambnih priprav v Avtotehni in program aktivnosti, ki so bile načrtovane v zvezi z akcijo NNNP '79. V naslednjih dneh so imeli skupne seje odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter izvršni odbori sindikata

tudi v vseh temeljnih organizacijah združenega dela in delovni skupnosti skupnih služb, sklicana pa je bila tudi seja štaba civilne zaščite.

Sam dan akcije je kljub soboti pomenil živahno spremembo delovnega ritma v vsej zgradbi na Titovi 36. Prvi so se zbrali pripadniki Narodne zaščite, načelnik pa jim je podrobno obrazložil zavarovalne naloge v času akcije. Takoj nato je sledila seja odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki so se je udeležili tudi predstavniki osnovnih organizacij Zveze komunistov, Zveze socialistične mladine in sindikata. Udeleženci so se seznanili z vojno-politično situacijo (podano v obliki predpostavke), razdeljeni pa so bili načrti obrambnih priprav in dana navodila izvajalcem.

Med sejo je sirena opozorila na bližnjo nevarnost letalskega napada. Dvojke narodne zaščite so takoj pohitele na svoja mesta in zaščitile trgovine in poslovne prostore na Titovi 25 in Titovi 36, ostali pa so se umaknili v zaklonišče v kletnih prostorih naše stolpnice. Med napadom je izbruhnil požar na terasi, nekaj ljudi pa je bilo poškodovanih. Takoj so bili deležni prve pomoči. Dežurne enote so bile tudi na mestu in sodelovale so pri gašenju požara in odstranjevanju ruševin. Nekaj pripadnikov civilne zaščite iz naše de-

Udeleženci vaje NNNP na Celovški cesti

(nadaljevanje na 3. strani)

Novi kadett na ZV

Sejem bil je živ

14. septembra so se odprla vrata Zagrebškega velesejma že petdesetič po vrsti. Na njem je razstavljalo 6.535 razstavljalcev iz 60 držav. Sama prireditev spada med največje tovrstne na svetu.

Ob samem vходу v vzhodni del sejmišča stoji paviljon Avtotehne. Značilna modra barva s plapolajočimi zastavami je opozarjala nase. Mnogi mimoidoči se je zadrževali. Okrog vseh treh tipov novega kadetta je bila neprestano gneča. Koliko potegne, koliko porabi, kdaj se dobi in še marsikaj je bilo neprestano slišati od ljudi. Zanimali so se, kot da je avto predmet male vrednosti, kot da se prodaja na »vago«.

Bolj ko se je bližal velesejem h koncu, tembolj je bilo nerazumljivo, zakaj zastopnik ni bil preveč navdušen za sodelovanje. Moram reči, da so bili prav ti lepi, varčni, ekonomični in varni novi kadetti vseskozi v središču pozornosti in zaradi njih je marsikateri obiskovalec pozabil na sosednje razstavljalce. Še več, obiskovalci so si nato ogledali še ostali program Avtotehne.

»Vidi i teretne prikolicice se može kupiti kod Avtotehne,« je bilo slišati od mnogih. Široka paleta lahkih prikolic je bila novost za mnoge obiskovalce ter istočasno informacija, da se tudi te lahko

dobi v naših prodajalnah, ravno tako črpalke za zaščito in barvanje so bile za stalne obiskovalce novost. In to ni bilo vse; snežne verige, avtomobilske gume, Tectyl, Yamaha in vilničar OM so zapolnjevali razstavišni prostor Avtotehne.

Tovariši iz zagrebškega predstavništva in prodajalne, ki so v času sejma dežurali na »štandu«, so se dobro izkazali. Če komu niso mogli ustreči, niso bili krivi oni, kajti obiskovalcev je bilo veliko, informacij pa prav toliko. Četudi se je dan iztekal in je bila glava že polna vsega, obiskovalec tega ni opazil.

Dokaj v redu se je izkazala tudi propagandna služba in dokazala, da se v prihodnje ob še tesnejšem sodelovanju, seveda v okviru želja in možnosti, da še kaj doseči. Marsikateri obiskovalec — tudi poslovni — je spoznal, da Avtotehna ni samo zastopniška DO, ampak tudi predstavnik domačih proizvajalcev.

Truditi se moramo, da bo v prihodnje še boljše. Napak, ki smo jih storili, ne smemo pozabiti. Do prihodnjega sejma jih moramo odpraviti, saj se moramo zavedati, da je ta prireditev praktično predstava dobrih del sveta.

F. PETKOVŠEK

Wiwa črpalke

Foto: Petkovšek

OPRAVIČILO

V oktobrski številki Glasila se je v članku »Imeli bomo svoj računalnik« vrinila neprijetna napaka, ki je ušla tako avtorju članka kot tudi vsem ostalim korekturam.

V tretji koloni na koncu je zapisano:

— 384 MBy (byte-ov) ...

Pravilno pa je: — 384 KBy (...)

Prepričani smo, da ste naše opravičilo sprejeli z razumevanjem, za kar se vam zahvaljujemo.

Ur.

ZADNJA NOVICA:

6 članov Avtotehne osvojilo Triglav

PD Avtotehna je v sodelovanju z Avtomontažo pripravilo tridnevni pohod na našega očaka. Začelo se je v Ljubljani v petek in še plačilni dan je bil. Pa smo vseeno srečno dočakali uro odhoda in se z avtobusom zapeljali na Pokljuko. Tu pa pot pod noge in hajd v hrib. Hodili smo po lepem terenu in nutil se nam je prekrasen razgled na gozdove pod nami in veličastne gore nad nami. Kmalu pa so nas spremljale le še skale, porasle z redkim mahovjem.

Naša kolona se je raztegnila na nekaj kilometrov, kajti tisti, ki jih sapa ali noge niso izdale, so si prizadevali priti čim prej do Vodnikove kočice, kjer so nam obljubili štiri postelje na enega planinca, pa je bilo ravno obratno. Ostali so solidarno pomagali drug drugemu in neki mož iz Avtotehne si je pokorno oprtal ženin nahrbtnik in grizel kolena proti cilju.

Prebudilo nas ni sonce, temveč kisló vreme in takšno je bilo tudi naše počutje v prvih sobotnih korakih. Na približno 2000 m smo si privoščili zajtrk, nato pa zopet skale, kolena, pogled nazaj,

Iztok, Marina in Pika na Triglavu

Foto: Iztok

vdihi, pogled naprej, izdih itd. In tedaj se nam je prikazal Triglav s svojim jutranjim žarom. Zdel se nam je tako bližji, da bi ga lahko z roko prijeli, pa smo vendar še nekajkrat prestopili, preden smo začeli zadnjo fazo pristopa. In glej ga, šmenta. Pripodile so se meglice in šli smo neznanemu cilju naproti.

Končno se je prikazal stolp rdeče barve in nihče ni podvomil, da je to Aljažev stolp. Vsi smo pohiteli k njemu in se tam slikali, prvopristopnike so topli po zadnji plati in še kaj. Dve tovarišici iz Avtoteh-

ne pa sta pod vplivom poživil »ta kratkega« že nekaj časa sedeli 2864 m nad morjem in gledali zviška na nas.

Čez čas smo se spustili proti koči na Doliču. Naslednji dan pa v Trento in od tu vsi veseli in nič kaj utrujeni, le zaspani proti beli Ljubljani.

Naj povem, da slabega vtisa ali česa podobnega nisimo pustili, saj je bila v vsem močnejša od nas in zato tudi vsega kriva Avtomontaža in po tej poti se ji iskreno zahvaljujemo!

IZTOK VIDMAR

Želeli smo vas prijetno presenetiti

S čim, boste vprašali?

V našo delovno organizacijo smo povabili slikarja.

Katerega?

Samostojno razstavo je pripravil v poslovnih prostorih na Titovi 36 v dnevi od 28. septembra do 12. oktobra akademski slikar Marjan Zaletel. Rodil se je 13. 9. 1944 v Guncijah pri Ljubljani. Po končani osnovni šoli se je leta 1959 vpisal na oddelek za vizualne komunikacije na šoli za umetno obrt v Ljubljani. Po končanem zaključnem izpitu pa je nadaljeval šolanje na ljubljanski akademiji za likovno umetnost pri profesorju Pengovu, Preglju in Sedeju, pri katerem je leta 1967 tudi diplomiral. Zadnjih deset let je zaposlen kot likovni pedagog na osnovni šoli Vodice.

Zaletel je realist — krajinar. Navdihujejo ga hribi (olja) in kozolci (grafike), ki so glavna tema njegovih del. Pomemben delež v njegovem delu pa zavzema tudi oblikovanje, ker je aktiven športnik, predvsem na športnem področju in ilustriranje knjig. Je ljubitelj planin, ki so mu zato tudi priljubljena tematika. Ilustriral je planinske knjige, Šegulovo »Nevarnost v gorah« in Bernotovo »Vreme v gorah«.

Zakaj smo se lotili organizacije razstave?

Tega dogodka ne smete razumeti kot enkratno poizkus, ampak kot začetek kontinuirane serije kulturnih prireditev, ki naj po eni strani pripeljejo kulturo v našo delovno organizacijo v najširšem smislu, polepšajo in po-

Ob otvoritvi: Tovariša C. Senčar in akad. slikar Marjan Zaletel

pestrijo delovni vsakdan, nas vsakodnevno izobražujejo ter bogatijo naš smisel za lepo. Po drugi strani pa želimo omogočiti mladim, še neujavljenim umetnikom, prvi stik s širšim občinstvom, jih moralno podpreti in pokazati njihove umetniške zmožnosti, še preden bodo deležni družbeno veljavnih priznanj. Prav zato bodo naša vrata odprta, ne le akademskim slikarjem, kot je bil temu primer zdaj, ampak tudi talentiranim in dobrim amaterjem vseh vej umetnosti.

Ne domišljamo si, da smo revolucionarno posegli v naša kulturna gibanja niti, da bomo po tej poti odkrili umetniški genij, ki bi brez nas ostal za vedno nepoznan. To tudi ni naš namen. Naš namen je le olajšati prvi korak, tako umetniku v njegovih prizadevanjih po širši predstavitvi in družbenem priznanju, kakor tudi delovnemu človeku pri njegovih prvih stikih z umetnostjo.

Pepričani smo, da je tak pristop vsestransko družbeno koristen in da obenem po-

meni resnično pravi pristop k povezovanju združenega dela s kulturo.

Koliko smo s tem našim presenečenjem uspeli, nam povejte vi sami oziroma naj govori nekaj utrinkov iz knjige vtisov z razstave Marjana Zaletela.

Naj bo na tem mestu od slej vedno tako: malo besed, a globoki vtisi! ...

Umetnost je človeka izkaz, slike ali klavirski koncert. Pravi ali nepravi obraz, ni nujno, da si v dejavnosti ekspert ...

Če bi narava ostala tako čista in lepa kot so slike, bi bilo v njej še lepše živeti ...

Slike so trenutki sprostitve v času živčnih odločitve ...

Takih prireditev si še želimo ...

Dobrodošel takšen način zblizovanja ...

Začetek je več kot uspeh, tako za umetnika kot za kolektiv, ki je izkazal to resnično vrednostno iniciativno ...

LUČKA ŽORGA
JURIJ ČERNIČ

NNNP

V NAŠI DELOVNI ORGANIZACIJI

(nadaljevanje s 1. strani)

lovnice organizacije je sodelovalo tudi v hišni enoti civilne zaščite, tako da je bil naš odziv v tem trenutku popoln. Tudi obveščevalna služba je delovala neprekinjeno, čeprav se je morala zaradi spreminjajoče se nevarnosti večkrat seliti... Prekinjene telefonske zveze so uspešno nadomestili kurirji, stalna zveza pa je bila vzpostavljena s krajevnima skupnostima Ajdovščina in Kolodvor ter s skupščino občine Ljubljana-Center. Da je nevarnost minila, je ponovno opozorila sirena in vsi so se vrnili na svoja delovna mesta in nadaljevali z delom. Dan se je tako vrnil v normalne okvirje, čeprav pozornost delavcev za-

radi možnosti, da se nevarnost ponovi, ni popustila.

Po končani akciji smo se zbrali na skupnem sestanku in ocenili izvedbo akcije. AKCIJA JE V CELOTI USPELA, za njen uspeh pa imajo zasluge vsi delavci Avtotehne, ki so se pravočasno odzvali pozivom in zavzeto sodelovali pri izvedbi akcije. Ugotovili smo tudi nekaj pomanjkljivosti in jih sporočili naprej ter sklenili, da tiste, ki zadevajo našo delovno organizacijo, čimprej odpravimo. Tako se bomo še bolj usposobili za naloge na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite in uspešno nadaljevali z delom tudi po sklepnih prireditvi akcije NNNP '79.

BORUT JANOVSKY

TAKO JE BILO NA CELOVŠKI 175

Mi v AVTOTEHNI smo se za to akcijo pošteno pripravili. Že pred leti so odgovorni razdelili funkcije vsem zaposlenim. Obiskali smo tečaje za prvo pomoč, tečaj za univerzalne enote, gasilske tečaje in se tako pripravljali za morebitne potrebne akcije ob elementarnih nesrečah, event. vojaških napadih — bombardiranjih in podobno.

Informacijska služba v AVTOTEHNI nas je predčasno obvestila o akciji NNNP '79, ki naj bi bila kot resna priprava enot civilne zaščite, narodne zaščite in teritorialnih enot.

Za to akcijo smo prejeli uniforme CIVILNE ZAŠČITE, torbe z vso opremo za prvo pomoč in še torbe za dekontaminacijo in maske, to pa je veliko, če bi zares prišlo do česarkoli. Dobili smo tudi nosila za ranjence in volnene odede. Odgovorni so za vse poskrbeli.

Člani civilne zaščite in vsi drugi, ki so sodelovali v tej akciji, smo se zbrali pri AVTOTEHNI, Celovška 228, kjer so nas informirali o novi politični situaciji pri nas in vsi smo prejeli naloge, ki jih moramo izvršiti. Vrnili smo se v AVTOTEHNO, Celovška 175.

Tu smo počakali na predvideni alarm in ob znaku smo

odšli vsi v zaklonišče. Po končanem alarmu smo vsi odšli v delavnico, opazili smo ogenj in gasilska enota je odvila gasilske cevi za gašenje požara. Kaj smo opazili? Ena od cevi je bila stara — verjetno preperela in voda je uhajala skozi stene cevi, da so bila tla v delavnici mokra, a še sreča, da so to cev položili ob jašku, ki teče vzdolž delavnice in je voda otekala kar v ta jašek. Tako smo videli, da je ta akcija bila zelo koristna, saj smo tako spoznali, da moramo obnoviti staro gasilsko cev, da bomo tako pripravljani, če bo zares prišlo do požara v našem podjetju. NA NAPAKAH SE UČIMO in to je bila dobra šola za nas, da moramo biti bolj pozorni, ko gre za vzdrževanje naprav, tudi gasilskih.

Ostali člani civilne zaščite smo si ogledali delavnico in iskali, če so kje ranjenci. Našli smo enega, ki je bil ožgan po prsih in hitro smo ga obvezali s posebno veliko obvezo, ki je izdelana tako, da se ne pritisne na ožgano kožo. Drugi ranjenec je stokal od bolečin in hitro smo mu nudili pomoč ter ga odnesli na svež zrak in k vozilu, da bi ga po potrebi odpeljali v bolnišnico.

Vodja naše celotne ekipe me je med vsem delom vprašal, če smo našli še kakega ranjenca. Tega nisem mogla potrditi, ker sem ga iskala po delavnici, pa nisem nič videla. Nikjer ni nihče več stokal in razen ropotanja dvigala in besed gasilske enote nisem ničesar slišala. Šla sem še enkrat po delavnici in v kotu za praznimi lepenkami je na tleh ležal naš tretji ranjenec. Bil je napol v nezavesti in je samo malce stokal. Imel je globoko rano na desni strani prsi v višini srca. Na tleh je bila že cela luža krvi. Kaj zdaj? Hitro sem ga dvignila za levo roko, si jo položila okoli ramen, ga prišla okoli pasu, da bi bil čimbolj vzravnani. Revez si je malce opomogel. Na rano sem mu položila »zamašek« — to je debel povoj za globoke rane, ki močno krvavi. Nato sem uporabila še prvi povoj in ga obvezala. Dala sem mu še malo okrepčila in previdno smo ga položili na nosila, podložili smo debelo odejo, da je napol sedel v nosilu in ga takoj odnesli ven k ambulantnemu vozilu. Ta ranjenec je bil najbolj potreben zdravnika in bilo ga je potrebno tako j odpeljati v bolnišnico, sicer bi lahko bilo še hujše. Revez bi lahko na poti v bolnišnico izkravel.

Na koncu našega dela smo bili tudi mi bolničarji vsi prepoteni od mrzličnega dela in skrbi za ranjence.

Kaže, da so bili opazovalci akcije NNNP '79 zadovoljni z našim delom, ker so si kar sproti beležili potek naših akcij in menda smo bili še celo pohvaljeni. To sem sicer slišala preko tretje osebe, a vseeno sem bila zadovoljna ob misli, da takrat, ko se je bilo treba znati, kaj zdaj, ko možgani hitro delajo, takrat smo se znašli in pravilno ukrepali.

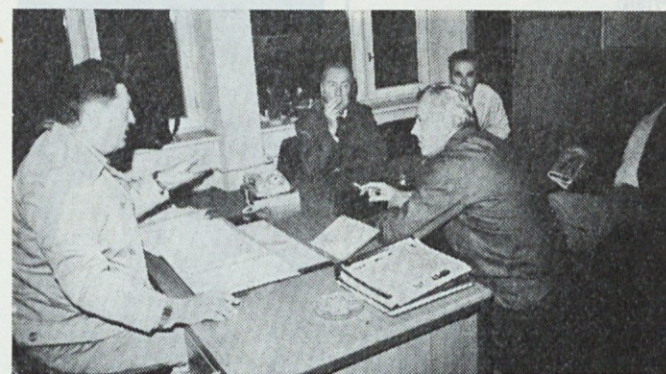
Vprašanje pa je, kako bo takrat, ko bo šlo zares, ko bo v resnici potres, ko bo sovražnik zares napadel, kako bomo pa takrat reagirali? Ali bomo tudi takrat tako rezonirali in hitro ukrepali?

En potres sem že doživela, kolena so se mi tresla in nikakor nisem mogla teči po stopnicah navzdol — ven iz stavbe — na prosto. Zato je kar dobro, da imamo vsake toliko časa priprave in akcije NNNP, da bomo ob pravih elementarnih nesrečah ali napadu sovražnika na nas pravilno reagirali in bomo vsi branili našo domovino, ki smo jo s samoodpovedmi in žulji zgradili.

**ČLANICA CZ
MILKA PAVŠELJ**

Gasilska ekipa zgradbe Titova 36

Izvajalci obr. priprav pri delu (Cel. c. 228)

Ob zasielnem izhodu zaklonišča (Cel. c. 228)

Gasilci C. c. 228 v akciji

Ekipa PMP v akciji (Titova cesta 36)

Člani gasilcev in RKB zaščite

Zadnja navodila (C. c. 228)

Vse foto: R. DOBRILA

Odšli:
 6. 9. 1979 BAŠELJ Ignac — v JLA
 5. 9. 1979 KRAJNC Dušan — v JLA
 11. 9. 1979 MOŽINA Roman — v JLA
 14. 9. 1979 STARČEVIČ Drago — sporazumno

DSSS

Prišli:
 5. 9. 1979 MEDVED Antonija
 1. 9. 1979 MIKLIČ Vlastika

Odšli:
 30. 9. 1979 BUNIČ Zoran — sporazumno

TOZD TRGOVINA

Prišli:
 10. 9. 1979 MOLJK Zlatka
 20. 9. 1979 VUKMAN Ante

Odšli:
 10. 9. 1979 ANŽIČ Franc — v JLA
 20. 9. 1979 CESAR Tatjana — sporazumno

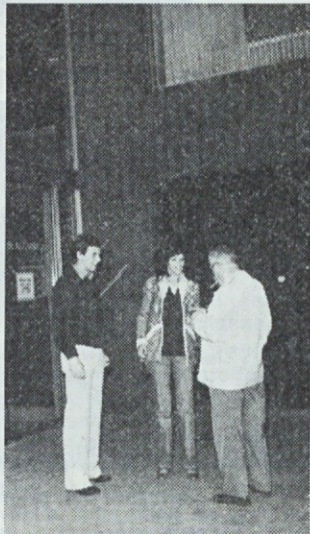
TOZD ZASTOPANJE

Prišli:
 10. 9. 1979 KVARTUH Anica
Odšli:
 15. 9. 1979 BISARO Janez — na lastno željo
 18. 9. 1979 MIR Zdenko — na lastno željo

TOZD SERVISI

Prišli:
 3. 9. 1979 CARLI Vinko
 17. 9. 1979 ARTAČ Breda

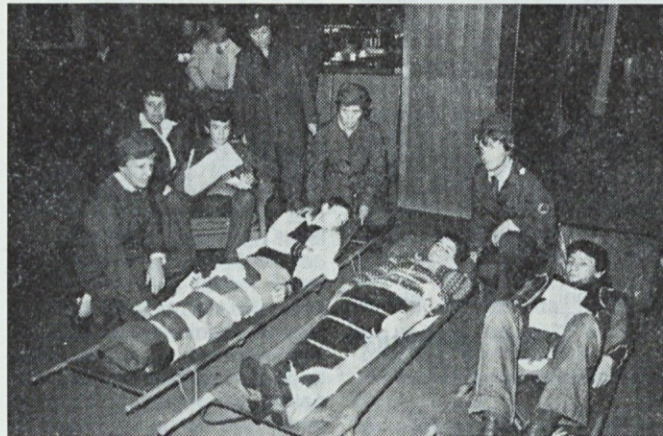
NNNP

Kontrola pri vходу

Gasilci v akciji na terasi Titove 36

Sprejemna postaja PMP (C. c. 228)

NA 9 CICERO

HOROSKOP od 24. X. do 23. XI.

Za ženske:

Še boš nagnjena k sme-hu, navdušena za poskoč-nost v družbi in za glas-bo. Flirt z oddaljenim znancem bo popustil, zato se boš sprijaznila z nava-dami in razvadami svoje-ga stalnega obdelovalca. Pri večjih poslih boš do-bila svoj delež. Aprila na-slednjega leta ti bodo do-delili več oblasti. V na-slednjem mesecu boš bla-žena zaradi ženskega us-peha. Zato, da bi nekoč po-dedovala, se ne boš poni-ževala.

Za moške:

Začel se boš zavedati svojih napak in boš zato svoji dragi in znancem do-ti bolj pri srcu. Večji na-kupi bodo dvakrat, enkrat bo ona najprej sitna, nato pa srečna. Tisto kar boš imel z dosti mlajšo, bo os-talo do konca tega leta skrito. Ko boš prišel z dalj-še poti domov, bo spet vse v redu.

REKLI SO:

H. KROG: Piti spo-dobno pomeni piti manj, kot bi želeli.

E. LACAZE: Narod, ki se ne trudi, da bi si ohranil čist jezik, je kakor človek, ki se ne umiva.

M. PELEGHAR: Kdor hoče uresničiti svoje sanje, mora ostati bu-den.

J. MORLEY: Tisti, ki gledajo na politiko in moralo deljeno, ne bo-do nikoli razumeli ne ene ne druge.

LAO CE: Kdor se učenju posveča, se iz dneva v dan veča.

NEWTON: To kar ve-mo je kapljica, to česar ne vemo, je morje.

Profesor jezno: »Če je kaj butcev v razredu, naj vstanejo.«

Čez nekaj časa vstane en sam študent.

Profesor: »Misliš, da si butec?«

Študent: »To ne, ampak nerodno mi je, da samo vi stojite.«

Težava moderne družbe je v tem, da smo preveč specializirani.

Na primer: »Dobro se spoznam na umetnost, ni-mam pa pojma o tem, ka-ko deluje radio.«

»To je pa res preprosto, samo gumb zavrtiš in ig-ra!«

		LOJZE FOTO-KAR	SADEŽ JABLANE	PISAR NISKA DELAVKA	ITAL, LUKA OB JADRANU	IZRAEL, POLITIK (ABA)	IZRA-STEK V USTIH	ANGLI, PESNIK (THOMAS STEARNS)	M. IME
		VRSTA KRI-VULJE							
		MALO-PRIDNEZ LOPOV							
		GER-MAN, BOG WODAN					OSEB, DOHO-DEK SKOT, OTOK		
		LOJZE NOVAK			IZDELO VALEC SVILE	GR. BO-GINJA NESRE-GE ANTON INGOLIČ			
		DELA-VEC V KI-SARNI						KRATKA ZBADA-LJIVA PESMICA	VOJA-SKA PIVNICA
NOTRANJNI TELESNI ORGAN	DIJAK NA REAL-KI	DEL FOTO-APARATA	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA	EDWARD GREGG	OCVRT KOŠEK MESA KRAJ NA PEI-MORSKEM				
VZMES DODANA SNOV					ANTON INGOLIČ		AVSTRIJ, TISKOV, AGENCIJA NEMŠKO, ON		
FRANC. PISA-TELJ (ALAIN BENE)					UČITELJ ETIKE	VODJA OKTO-BER, RE-VOLUCIJE TRAVNIK OB VODI			
SLIKAR JOŽE HORVAT				KOČAR (STARIN) BRANKO ŠOMEN				GREGOR TOZDN TRAC-NICA	
GLAVNO MESTO MONGO-LIJE							3 CETI-NJE		
OGRATA OKROG KNEŽKE PEČI						BREZ-BARVEN, STRUPEV FLIN			
ILUSTRA-TOR MAVEC			PESTA-VIL: J. P.	LUKA V IZRAELU		SVOJE-GLAVOST			